

2) Na wypadek, gdy art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 znajduje odpowiednie zastosowanie: na podstawie jakich kryteriów uznaniowych instytucja państwa miejsca zamieszkania właściwa w przedmiocie świadczeń rodzinnych może stosować art. 10 lit. a) rozporządzenia nr 574/72, tak jakby świadczenia zostały przyznane w państwie miejsca zatrudnienia?

Czy uprawnienie dyskrecjonalne polegające na założeniu przyznania świadczeń rodzinnych w państwie miejsca zatrudnienia, może zostać ograniczone, gdy uprawniony świadomie nie wystąpił o przyznanie przysługujących mu świadczeń rodzinnych w celu działania na szkodę osoby uprawnionej do zasiłku rodzinnego w państwie miejsca zamieszkania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2

⁽²⁾ Dz.U. L 74, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 listopada 2008 r. w sprawie T-281/07 ecoblue AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 19 stycznia 2009 r. przez ecoblue AG

(Sprawa C-23/09 P)

(2009/C 90/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: ecoblue AG (przedstawiciele: C. Osterrieth, T. Schmitz, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie T-281/07;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 25 kwietnia 2007 r. (sprawa R 0844/2006-1) dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego pod numerem 002871598 „Ecoblue”
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, gdyż sporne znaki towarowe nie wykazują minimalnego stopnia podobieństwa wymaganego w celu stwierdzenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie ustalił, że charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego, co było postawą sprzeciwu, stanowi zasadniczy wymóg prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił tego aspektu sporu i tylko porównał oba sporne znaki towarowe w aspekcie wizualnym, fonetycznym i koncepcyjnym, tak jakby wcześniejszy znak towarowy wykazywał przeciętny stopień charakteru odróżniającego.

Wnosząca odwołanie twierdzi także, że Sąd Pierwszej Instancji nie zastosował poprawnie zasady, zgodnie z którą konsumenci zwracają większą uwagę na początek słów. Ponieważ oba elementy słowne „Eco” i „blue” są jednakowo opisowe, konsument odruchowo kładzie większy nacisk na pierwsze słowo „Eco”, tym samym uznając charakter odróżniający obu znaków.

Ponadto wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, nie uznając różnicy koncepcyjnej pomiędzy spornymi znakami towarowymi za mającą pierwszorzędne znaczenie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 stycznia 2009 r. – Motor Insurers’ Bureau przeciwko Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Sprawa C-26/09)

(2009/C 90/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Motor Insurers’ Bureau

Strona pozwana: Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited